

В. С. Білецький, В. І. Павлишин

Мігма

МІГМА (від грец. $\mu\acute{\iota}\mu\alpha$ – суміш) – силікатний розплав, що утворився в земній корі з гірських порід у зоні ультраметаморфізму. Термін увів 1907 фінський геолог Я. Седергольм для позначення петрографічно неоднорід. гнейсів. М. часто містить нерозплавлені мінерали у розсіяному стані. Їй властиве ін'єкційне або інтрузивне впровадження у товщі порід.

Бібліографічний опис:

Мігма / В. С. Білецький, В. І. Павлишин // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65087>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).